

3 Οκτωβρίου 2013

Είναι η Ορθοδοξία η μοναδική κιβωτός της σωτηρίας; Από το ιεραποστολικό περιοδικό «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός»

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

*Είναι η Ορθοδοξία η μοναδική κιβωτός της σωτηρίας;
Διαβάστε τι γίνεται στην πράξη...*

Όσοι εκ των Ορθοδόξων Χριστιανών κρατούν με συνέπεια την Ορθόδοξη παράδοση μας και το ήθος της εν Χριστό αγιοπνευματικής μας πολιτείας, δεν θέτουν ποτέ στον εαυτό τους το ερώτημα που είναι και ο τίτλος του παρόντος άρθρου μας. Πιστεύουν δηλαδή ακράδαντα, ότι η Ορθοδοξία είναι η απ' αρχής Εκκλησία του Χριστού και των Αποστόλων και πορεύονται αταλάντευτα για την πραγματοποίηση του υψίστου σκοπού, που είναι η ψυχική σωτηρία τους.

Εκκλησία στο Κονγκό

Υπάρχουν όμως κάποιοι Ορθόδοξοι, μάλιστα διανοούμενοι και ενίοτε μερικοί διδάσκαλοι της Θεολογίας, οι οποίοι αμφισβητούν τη μοναδικότητα αυτή της Ορθόδοξης μας. Πιστεύουν ότι, επειδή το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός και πανταχού παρών, μπορεί να επισκέπτεται και να χορηγεί τη Θεία Χάρη του και σε ανθρώπους εκτός της Ορθόδοξου Εκκλησίας. Όμως, ούτε και εμείς αμφισβητούμε αυτή την ελευθερία και δράση του Αγίου Πνεύματος και σε μη Ορθοδόξους και αλλοθρήσκους ανθρώπους. Άλλωστε ποιός άνθρωπος μπορεί να ελέγξει ή να κηδεμονεύσει το Άγιο Πνεύμα το οποίο είναι Θεός; Δύναται λοιπόν να πνεύσει, σύμφωνα με την Αγία Γραφή (Ιωαν. 3, 8), όπου και όπως θέλει, στο νού και στην καρδιά ενός ανθρώπου, δια να τον χειραγωγήσει εως ότου έλθει στην Ορθοδοξία και τελικά να τον σώσει.

Στο παρών άρθρο η μοναδικότητα της Ορθοδοξίας δεν τεκμαίρεται με θεολογικά επιχειρήματα, αλλά αποκαλύπτεται μέσα από θαυμαστά και συγκλονιστικά περιστατικά μέσα από τη ζωή της Εκκλησίας μας στην Αφρική.

Το πρώτο περιστατικό, που θα αφηγηθούμε, συνέβει την εποχή του μακαριστού Ιεραποστόλου π. Κοσμά Γρηγοριάτου, ο οποίος εργάστηκε στο Κόνγκο δώδεκα χρόνια (1977-1989).

Μια μέρα ήλθε ένα ανδρόγυνο Κονγκολέζων στον π. Κοσμά, έχοντας κοντά τους το άρρωστο παιδί τους, το οποίο έπασχε από δαιμόνιο. Του είπαν:

- Πάτερ, θέλουμε να θεραπεύσεις το παιδί μας, το οποίο παρέλυσαν οι μάγοι με τα μαγικά τους.

- Σε ποιά Εκκλησία ανήκετε;

- Στη Ρωμαιοκαθολική.

- Ε, πηγαίνετε τότε στον ιερέα της Εκκλησίας σας.

[Ο πατήρ Λάζαρος με τους φυλακισμένους του Κονγκό]

Έκαναν υπακοή και πήγαν. Όταν άρχισε ο παπικός ιερέας να διαβάζει τις δικές του ευχές, το δαιμόνιο από το στόμα του μικρού παιδιού, είπε στον ιερέα τα εξής: “ποιός είσαι εσύ βρε καπουτσίνε (μοναχικό τάγμα της παπικής εκκλησίας) που έχεις τη δύναμη να με βγάλεις από αυτό το παιδί;”. Αμέσως το δαιμόνιο βγήκε από το παιδί και μπήκε στο σώμα του παπικού ιερέα.

Βλέποντας οι γονείς του παιδιού αυτό το αναπάντεχο φαινόμενο, εξεπλάγησαν και πήγαν να το πουν στον Ορθόδοξο ιερέα, τον π. Κοσμά.

Ο π. Παύλος χειροτονήθηκε προ ετών κληρικός στην Ι. Επισκοπή Κατάνγκας, ενώ ταυτόχρονα είναι υπάλληλος στα γραφεία του κρατικού σιδηροδρόμου. Εργάζεται λοιπόν τις καθημερινές και τις Κυριακές και άλλες γιορτές επιτελεί τα ιερατικά του καθήκοντα. Προ ετών του συνεύει το εξής περιστατικό:

Ο προϊστάμενος της υπηρεσίας του ονόματι Μαρκελλίνος, Ρωμαιοκαθολικός στο θρήσκευμα, είχε ένα περίεργο φαινόμενο στο σπίτι του. Συγκατηκούσε με την αδελφή του τη Σεφώρα, η οποία ήταν αραβωνιασμένη. Πολλές βραδιές τα μεσάνυκτα, ενώ αυτή κοιμόταν, άνοιγε η πόρτα του δωματίου της και κάποιος έμπαινε μέσα. Με πολύ άγριο τρόπο και φωνές της έλεγε: “Σήκω και φύγε από το κρεβάτι μου...”

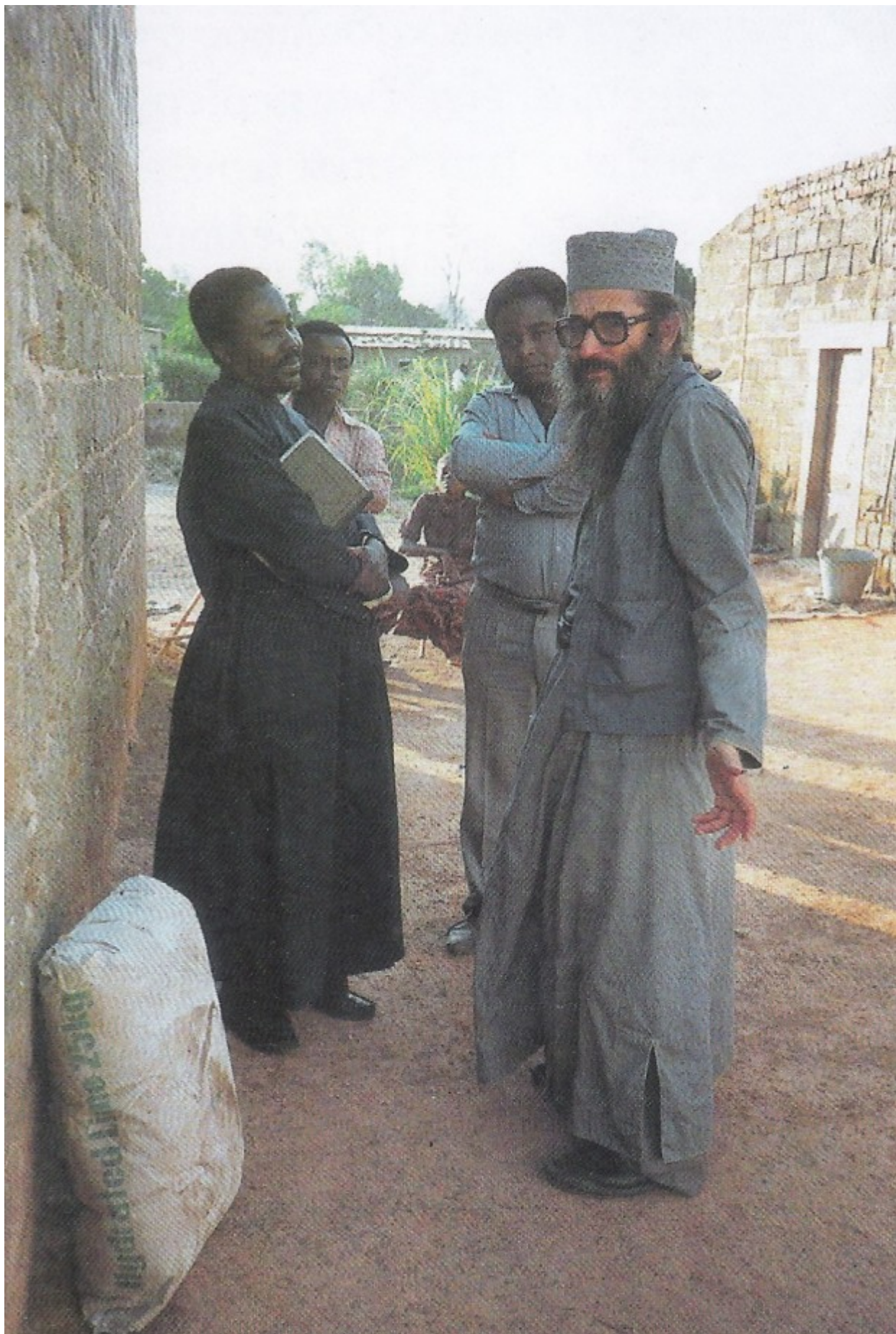

[Ο πατήρ Λάζαρος κατά τον καθαγιασμό των υδάτων πριν τις βαπτίσεις]

Η κοπέλλα ξαφνικά βρισκόταν κάτω στο τσιμεντένιο δάπεδο του δωματίου της, χωρίς να μπορεί να καταλάβει ποιός την κατέβασε από το κρεβάτι της και την έριξε κάτω. Αυτό της συνέβαινε σχεδόν κάθε βράδυ για πολύ καιρό.

Ο πατήρ Παύλος είπε στον προϊστάμενο του και αδελφό της ότι, εφόσον είναι Ρωμαιοκαθολικός στο θρήσκευμα, θα πρέπει να καλέσει δικό τους ιερέα. Εκείνος όμως του είπε ότι πήγε στον ιερέα της θρησκείας τους, χωρίς όμως κάποιο αποτέλεσμα. Επέμενε λοιπόν να ζητεί βοήθεια μόνο από τον Ορθόδοξο ιερέα.

Ο π. Παύλος, μπροστά στην επιμονή του, είπε στην αδελφή του να έλθει μια Κυριακή πρωί στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην πόλη Λικάσι. Πράγματι ήλθε η κοπέλα και στάθηκε στο πίσω μέρος του Ι. Ναού παρακολουθώντας τα τελούμενα. Στο τέλος, της διάβασε εξορκισμούς και τη ράντισε με Αγιασμό. Κατόπιν της είπε να πάει πλέον χωρίς φόβο στο δωμάτιο της και το βράδυ να κοιμηθεί. Η κοπέλα όντως, κοιμήθηκε την πρώτη βραδυά, χωρίς τον παραμικρό πειρασμό, ομοίως δε και τις άλλες νύκτες. Η δύναμη της προσευχής του π. Παύλου και η εξουσία της Ορθοδόξου πίστεως επάνω στις δυνάμεις του σκότους είχε επιφέρει το ποθούμενο αποτέλεσμα.

[Ο πατήρ Κοσμάς με τους συνεργάτες του]

Τον Αύγουστο του 2006 ήλθε στο Κολουέζι μια μάνα με τα δύο παιδιά της, σχεδόν παράλυτα από την επίδραση της μαγείας. Με πλησίασε και μου είπε την ιστορία της. Καταγόταν απο την πόλη Μπουκάβου, μια πόλη με πλυθησμό δύο εκατομύρια κατοίκων του Ανατολικού Κογκό. Ήταν Μουσουλμάνα στο θρήσκευμα. Αφού οι μάγοι με τα μαγικά τους της παρέλυσαν τα παιδιά της, εκείνη πήγε κατ' αρχήν στο Χότζα του τζαμιού της. Όμως όπως μου είπε η ίδια, δεν μπόρεσε να βοηθήσει τα παιδιά της, αντιθέτως χειροτέρευαν. Κατόπιν πήγε στην ιεραποστολή των Ρωμαιοκαθολικών της πόλης. Ο υπεύθυνος, τον οποίο γνώριζα από το 2005, ονόματι π. Ζιμπλέρ, της είπε τα εξής:

- Η δική μας εκκλησία δεν θεραπεύει δαιμονοπλήκτους και ασθενείς από μάγια. Μόνο μια Εκκλησία έχει τέτοια δύναμη να θεραπευεί δαιμονιζομένους.

- Πού είναι και πως λέγεται αυτή η Εκκλησία;

- Είναι στο νότιο Κογκό στην πόλη Κολουέζι και λέγεται Ορθόδοξη Εκκλησία. Μόνο σ'αυτήν την Εκκλησία μπορούν τα παιδιά σου να γιατρευτούν.

Πήρε το τραίνο και μετά από ένα μήνα έφθασε στο Κολουέζι με τα παιδιά της. Οι ιερείς μας την ανέλαβαν και διάβασαν εξορκισμούς στα παιδιά της με επικεφαλής τον χαρισματούχο ιερέα και διώκτη δαιμονίων, τον ιθαγενή π. Ιάκωβο Μπάνζα. Με τη χάρη του Θεού και τις προσευχές της Εκκλησίας μας τα αλλόθρησκα παιδιά θεραπεύθηκαν.

Μετά απο τέτοια και άλλα παρόμοια περιστατικά εξηγείται γιατί μετα από λίγα χρόνια ο πάπας της Ρώμης εξέδωσε εγκύκλιο δια της οποίας απαγόρευσε τους εξορκισμούς, εφόσον οι ιερείς του εδαιμονίζοντο.

Ένας απο τους ιερείς της Ι. Επισκοπής Κατάνγκας του νοτίου Κογκό, ο π. Λάζαρος, είναι απλούστατος και πολύ χαριτωμένος. Η ζωή του είναι γεμάτη από θαυμαστά περιστατικά. Το φθινόπωρο του 2012 τον ρώτησα και πάλι να μου

διηγηθεί πως έγινε Ορθόδοξος. Ίδού τι μου είπε: “Γεννήθηκα σε ένα χωριό, 700 χιλιόμετρα μακριά από το Κολουέζι. Ήμουν από μικρός ορφανός και μεγάλωσα σαν οικιακός βοηθός στο σπίτι ενός Βέλγου.

Φεύγοντας από εκεί ακολούθησα την εκκλησία των Μεθοδιστών. Ο πάστορας τους μετά από έξι μήνες κατήχηση, ώρισε την ημέρα της βαπτίσεως μας σε ένα ποτάμι. Η ψυχή μου αντιδρούσε και δεν πήγα. Μ’ έδιωξε ο πάστορας και πήγα σε μια ομάδα των Πεντηκοστιανών. Τα ίδια και εκεί. Μας κάλεσε ο πάστορας για να βαπτιστούμε στο ποτάμι και πάλι αντιδρούσε η χυχή μου και δεν πήγα. Ένα απόγευμα ήμουν στην πόρτα της εκκλησίας αυτής της ομάδος και προχωρούσα για να μπω μέσα. Ξαφνικά ένας άνδρας μ’ έπιασε από τον σβέρκο και με τραβούσε προς τα έξω φωνάζοντας μου:

- Όσκαρ (το όνομα μου πριν βαπτισθώ), ο Θεός σε αγαπά και θέλει να σε σώσει. Μια είναι μόνο η δική Του Εκκλησία και λέγεται Ορθόδοξη. Σ’ αυτή να πας για να σωθείς. Βρίσκεται κοντά στο ταχυδρομείο του Κολουέζι.

Ήθελα να στρέψω τα μάτια μου και να δω ποιός είναι αυτός που μου ομιλεί, αλλά δεν μπορούσα. Αντί όμως να πάω στην Ορθόδοξη Εκκλησία, πήγα στη Ρωμαιοκαθολική που είναι στην ίδια οδό και πλατεία Μαριάπολις. Όταν είχα φθάσει στην πόρτα, ιδού και πάλι ο άγνωστος αυτός αυστηρός άνδρας. Μου λέει πάλι:

- Τι σου είπα, όχι σ’ αυτή αλλά πεντακόσια μέτρα παρακάτω. Η Ορθόδοξη Εκκλησία λέγεται του Αγίου Γεωργίου, στην άλλη πλατεία του ταχυδρομείου, κι αμέσως εξαφανίσθηκε.

Εγώ είχα μαζί μου και ένα φίλο μου. Μπήκαμε στην Εκκλησία του Χριστού μας και η καρδιά μου σκιρτούσε από χαρά. Αισθανόμουν σαν να πετούσα. Εκεί γνώρισα τον π. Κοσμά και μετά από τρία χρόνια κατηχήσεων βαπτίσθηκα.

- Τι αισθάνθηκες όταν βαπτίσθηκες, πάτερ;

- Είδα με τα μάτια μου, μετά τη βάπτιση μας -είμασταν τριακόσια πενήντα άτομα, ημέρα Θεοφανείων του 1984- να φτερουγίζει και να κάθεται πάνω από τα κεφάλια μας ένα περιστέρι...”.

Προφανώς ήταν το Άγιο Πνεύμα εν είδει περιστεράς.

[Ο μακαριστός πατήρ Κοσμάς Γρηγοριάτης κοντά στους πιστούς]

Είναι πάρα πολλά παρόμοια περιστατικά στην Αφρική, από τα οποία διδασκόμεθα μέσα από αυτήν την απλότητα και ειλικρίνεια των ανθρώπων για τη μοναδικότητα της Ορθοδοξίας μας, ως προς το σπουδαιότατο θέμα της σωτηρίας μας.

Οι έχοντες καλή προαίρεση θα δυναμώσουν πνευματικά και θ' αγωνισθούν χωρίς ενδοιασμούς για τη σωτηρία τους. Όσοι είναι κακοπροαίρετοι αντιθέτως, δε θα ωφεληθούν σε τίποτε. Στερούνται του Θεού φωτισμού και της καθαρότητας του νου τους. Και είναι αδύνατο να πιστεύσουν αφού δεν έχουν αγιοπνευματικές εμπειρίες.

Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης

Πηγές: Ιεραποστολικό περιοδικό «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός», σελίδες 98-105-
agiotheologos.gr -impantokratoros.gr